
MINNEORD

LEGELIVET

Vår gode venn og kollega Øystein Anders Strand døde 10.8. 2015, knapt 62 gammel.

Øystein ble født og vokste opp i Bergen, der han også fikk sin skolegang. Han ble cand.med. i 1979 og gjennomførte etter hvert spesialistutdanning i indremedisin og i infeksjonssykdommer. Tidlig ble det klart at infeksjonssykdommer og tropemedisin skulle bli hans spesialfelt. For å supplere utdanningen han kunne få her til lands, reiste han ut. Opp gjennom årene hadde han kurs-, studie- og arbeidsopphold i USA, Peru, Tanzania, Thailand og India. Utenlandsoppholdene økte hans interesse for helseproblemer i u-land, samtidig som han fikk impulser, kunnskap og erfaring som var til nytte i overlegestillinger i Norge, hvor han særlig gjorde en langvarig innsats ved Akershus universitetssykehus.

Øystein var engasjert og grundig i alt han foretok seg – en ekte entusiast. Som kliniker var han svært opptatt av at pasientene skulle bli utredet og behandlet på best mulig måte, og han fulgte opp sine pasienter på imponerende vis. Han var særlig opptatt av den alvorlig syke pasient, og det var ikke overraskende at han valgte å bidra til klargjøring av patogenesen ved sepsis og septisk sjokk da han skulle gjennomføre sitt doktorgradsarbeid.

Mange leger vil huske ham som underviser for medisinstudenter i infeksjonssykdommer både ved Ullevål universitetssykehus og Akershus universitetssykehus. Øystein var grundig foreberedt og øste av sine kunnskaper på sin pedagogiske og engasjerende måte. Han var elsket av studentene. Også i legers videre- og etterutdanning gjorde han en viktig innsats. Han holdt

mange forelesninger, særlig på kurs i tropesykdommer og i parasittologi, og var også en engasjert kursleder inntil han ble syk. For det lille tropemedisinmiljøet vi har i Norge, er det et stort tap at Øystein ikke lenger er med.

Øystein tok sin legegjerning alvorlig og sa sine meninger med engasjement og overbevisning. Men han hadde også brede interesser utenom sitt arbeidsfelt – han var for eksempel villig med på diskusjoner om litteratur og om filosofiske så vel som politiske emner. I mangt han gjorde og sa, levde han etter Bjørnsons ord «fred er ei det beste, men at man noget vil». Det vil vi huske ham for, samtidig vi minnes ham som en raus og gavmild venn som ikke var redd for å gi uttrykk for følelser.

De siste årene ble vanskelig for Øystein og for dem som sto ham nær. Det var vondt å følge hvordan sykdommen forandret ham. Men for oss og mange andre vil det være den varme og sjarmerende, alltid engasjerte Øystein som vil sitte i minnet. Vi savner ham. Mest blir han selvsagt savnet av familien, særlig av barna Anders og Maria, som så altfor tidlig mistet sin kjærlige, omsorgsfulle far.

Publisert: 20. oktober 2015. Tidsskr Nor Legeforen. DOI: 10.4045/tidsskr.15.0930

Opphavsrett: © Tidsskriftet 2026 Lastet ned fra tidsskriftet.no 7. februar 2026.